

Psalmus

deū: qz nullari viri est: nullarii facultati: ne cū se cōmouerit in suppliciū rapiat: cessat timore hois: t si nō dei. Potētes asit mūdi reges: nobiles nisi deū timeat quid tuncibz: Sed p̄dicatur illis: t p̄cutiuntur framea bis acuta. Bic̄ illis quia est q̄ ponat alios ad dexteram: alios ad sinistras: vt dicat eis q̄ a sinistris sunt: Ite in ignem eternuz q̄ parat: est diabolo t angelis ei. Non dū diligunt iusticiā: sed timent penā: t timēdo penā iā acceperūt cōpedes: t in vinculis ferreis erudiuntur. Venit ad nos potens homo de seculo: offendit illū vxor sua: aut forte cōcupiuit alterius pulchritudē: aut alterā ditionem: vult dimittere eam quā habet t nō facit: audit a seruo dei: audit a p̄beta: audit ab Aplo t nō facit: audit ab eo in cuius manibus est framea bis acuta: nō facies: nō l̄z tibi: nō pmisit deū: dimitti vxorez excepta causa fornicationis: Audit hoc: timet t nō facit. Pedes leues iam p̄grediebātur in lapsum: cōpedibus tenētur: habet vincula ferrea: timet deum. Bic̄ illi: Damnabit te deus si feceris: iudex est sup̄ oēs: audit gemitū vxoris tue: reus teneberis in cōspectu eius. Hac p̄cū piscēta blādīt: bac p̄ea deterret. Ibat. n. ad sentiēdū prae cupitudati: nisi vincula ferrea retineret. Bicaz q̄ plus est. Et dicit: Contere iam volo: nolo iam vxorem: nō p̄t. Quid si tu vis t illa n̄ vult: Nisi qd̄ p̄ continentia tuam debes illam facē formicariam: Si alij nupserit te viuo: adultererit. Non vult tali lucro deus compensare tale damnū. Redde debitū: t si non exigis: redde. Pro sanctificatione pfecta deus tibi cōputauit: si quod non debet exigis: s̄ redditis qd̄ debetur vxori. Times nō facis: p̄cutiuntur vincula tua. Audi quia vinculis ferreis constrictus es. Alligatus es vxori: ne quesieris solutionē. Buz̄ est: ferreum est. Nam quando dominus hoc ait: ostendit quia vinculū est ferreū. Adolescentes audite: Vincula ferrea sunt: nolite pedes mittere: ne eūz miseritis: artius cōstringamini cōpedibus. Tales comedes cōsolidant vobis t episcopi manus. Nūquid nō fugiunt in ecclesia cōpediti t solusibz: Hi viri fugiunt huc volētes dimittere vxores suas: t hic artius colligantur. Nemo soluat has cōpedes: quos deū cōiunxit homo nō separat. Sed dura sunt vincula. Quis nescit ipsam duriciā: Bonuerūt apostoli t dixerūt: Si talis causa ē

CL

ci vxore non expedit nubere. Si vincula ferrea sunt: nō opus est ut illic pedes mittantur. Et dñs. Nō oēs capiunt verbū istud: s̄ q̄ p̄t cape capiat. Alligat̄ es vxori: ne q̄sieris solutionē: qz alligat̄ es vinculferreis. Solut̄ es ab vxore: ne q̄sierit vxorez: si te obliges vinculferreis. Ut faciat in eis iudicium p̄scriptū: b̄ ē iudicium q̄n faciūt sancti sup̄ oēs gentes. Quare p̄scriptū: Quia ista antea cōscripta sunt: t mō cōplentur. Ecce mō fūt: alioñ legebank t nō siebat. Ut cōclusit ita. Gloria hec est oībus sanctis ei. Per totū mundū: t per vniuersas gētes: hoc sancti agūt: t sic glorificant: sic exultant deū in fauicibz suis: sic extant in cubilibus suis: sic exultat in gloria sua: sic exaltatur in salute: sic cantat cantum nouum: sic dicunt Alleluia: corde: ore vita: Amen.

Explicit Tract. de ps. CXLIX.
Explicit Tract. de ps. CL.

Prefatio.

Q uānis ordo psalmorū qui mibi magni sacramēti videntur cōtine re secretū: nondū mibi fuerat reuelatus. Tamen qz oēs centū q̄nquaaginta numerātur: etiā nobis q̄ totius ordinis eorum altitudinē adhuc acie mentis nō penetravimus: insinuat aliqd: Unū nō impudenter qntū dñs adiuuat: disputare possum. Primū qndenarius numerū: ex q̄ iste multiplicat. Qd̄ em̄ valent qndecim in ordine singulorū: b̄ valēt centū q̄nq̄inta in ordine denarioz: qm̄ qndecim denos faciūt: hoc valēt mille q̄ngenti in ordine cētenarioz: qm̄ qndecies centeni sunt: hoc valent qndecim milia in ordine millenarioz: qm̄ qndecies mille sunt. Quindenarius ḡ numerus cōcordiā significat duum testamētorū. In illo em̄ obseruaſ sabbatū qd̄ significat quietē: in isto dñicus dies qui significat resurrectionē. Sabbatū autē est dies septimus: dominic⁹ vero post septimū qd̄ nisi octauus: idē qui p̄mis habēdus est. Ipse em̄ dicitur etiā vna sabbati: vt deinde sit secunda: tertia: quarta: t deinceps usq; ad septimū sabbatū. A dominico autē usq; ad dominicū octauus est dies: vbi testamēti noui reuelatio declarat: qd̄ in veteri tanq; sub terrenis p̄missionibus tegebatur. Septē porro t octo quindecim sunt. Tot sunt t cantica que appellātur graduū: qm̄ totidem fuerūt etiam templi gradus. Beinde etiā quinq̄genarius numerū

magnū sacramentū p̄sagerit. Cōstat enim de septimana septimanarū: addito vno tāq̄ ipo octauo ad q̄nquagenariū numerum terminādū. Septies quippe septē quadragintanouē faciūt: quib⁹ vnus addit⁹ vt faciant q̄nquaginta. Qui numerus q̄nquagenari⁹ vñq̄ adeo magne significatiōis est: vt ex dñi resurrectiōe tot dieb⁹ cōpletis ipo q̄nquagenario die venerit sup eos q̄ in chriſto fuerāt cōgregati spūſanc⁹. Qui spiri⁹ sanct⁹ in scripturis septenario p̄cipue numero cōmendat: siue apud Esaiam: siue in Apocalypsi: vbi aptissime septem spūſ dei phibent: ppter opationē septenaria vnius eiusdēc⁹ spūſ. Que opatio septenaria per Esaiam pphetā ita cōmemorat. Requescet sup eum spūſ dici: spiritus sapiētie ⁊ intellectus: spiri⁹ cōsilij ⁊ fortitudinis: spiri⁹ scientie ⁊ pietatis: spiri⁹ timoris domini. Ipse debet intelligi timor dñi castus pmanens i seculū seculi. Seruile aut̄ timore cōsummat̄a caritas foras mittit: ⁊ nos liberos facit ne seruilia oga faciam⁹ que sabbato phibent. Caritas aut̄ dei diffusa est in cordibus nostris p̄ spiritū sanctum qui datus est nobis. Hinc quoq̄ spūſanc⁹ septenario numero cōmendat. Qui quagenariū vō etiā in quadraginta ⁊ decē dñs disptitus ē. Pie q̄ppe quadragesimo post resurrectionē suā ascēdit in celos: ac deinde cōpletis dieb⁹ decē misit spiritū sanctū: quadragenario sc̄z numero tripalem in hoc mūndo cohabitationēs cōmendāt: qm̄ quaternan⁹ in q̄dragenario numerus p̄ualet. Quatuor aut̄ partes habet mūndus ⁊ annus: denario vō addito velut mercede p̄ impleta lege bonis operibus redditā: ipsa eternitas figurat. Huc q̄nquagenariū triplū habet centesim⁹ ⁊ q̄nquagesim⁹ numerus: tanq̄ enī multiplicauerit trinitas. Unde ⁊ hac causa nō incōuenienter intelligim⁹ istū numerū esse psalmorū. Nam ⁊ in illo numero pisciū q̄ capti sunt retib⁹ post resurrectionē: missis ad centum q̄nquaginta: additis tribus velut admonitio videb⁹ facta in quot partes debeat iste numer⁹ disptiri: vt ter habeat q̄nquaginta: q̄q̄ ille numer⁹ pisciū habeat ⁊ aliam rationē multo subtiliore ⁊ iocūdiore: q̄ decem ⁊ septē in trigonū missis: id est ab uno vñq̄ ad decē ⁊ septē omnib⁹ cōputatis: ad eundē numerū puenit. In decē autē lex: in septē vō ḡa significat: q̄ legē non implet: nisi caritas dei diffusa in cordib⁹ vñq̄ p̄ spi-

ritū sanctū qui septenario numero signifi-
catur. Quod ergo quidā omniū psalmorū quinq̄ libros esse crediderunt: illud secuti sunt: quotiens in fine psalmi dictum fuerit:
fiat...at. Sed hui⁹ disptitionis rationē cu⁹
vellem cōprehendere nō valui. Quia nec
ip̄e q̄nq̄ ḡtes equales sunt inter se: ⁊ si non
scripture quātitate: saltē psalmorū ipo nu-
mero: vt tricenos haberet. Et si vniusquisq̄
libri finis est: fiat fiat. Cur liber quin⁹ idēc⁹
⁊ vltim⁹: nō eodem fine sit terminal⁹: meri-
to queri pōt. Nos autē scripture canonice
auctoritatē sequētes: vbi legit⁹: Scriptū est
in libro psalmorū: vnu psalmorū libri esse
nouim⁹. Et video quidē quō et lib. verū sit.
Et illud si verū est: huic vō non reluctetur.
Fieri cū potest vt aliqua cōsuetudine litte-
rariū hebraicarū vñ⁹ liber dicat: qui cōstat
ex pluribus. Sicut ex ecclesijs plurib⁹ vna
cōstat ecclesia: et ex plurib⁹ celis vnu celū.
Nō em̄ celorū aliquod p̄termisit qui dixit:
Auxiliū meū a dñs: qui fecit celū et terrā.
Et cū scripture dicat: Et vocauit deus fir-
mamentū celū: ⁊ aquas esse sup firmamen-
tum: hoc est sup celum: non mentit⁹ eadem
scriptura dicens. Et aque q̄ sup celos sunt:
laudent nomen domini: quia non ait: super
celū. Et vna terra ex mulc̄ fr̄is. Mā ⁊ orbē
fre ⁊ orbē terrarū: quotidiana cōsuetudine
dicim⁹. Et qui ait: scriptum est i libro psal-
morū: q̄q̄ mos loquēdi sic se habeat: vt
vnu insinuare librum esse voluisse videat:
tamē responderi potest in libro psalmorum
esse dictum: in aliquo libro eorum quinq̄.
Quod in vñ locutionis vñq̄adeo vel nō
est: vel raro est: vt etiam duodecim prophe-
tarum vnum librum esse ideo persuadeat.
Quia similiter legitur. Sicut scriptum est
in libro pphetarum. Sunt etiam qui vni-
versas omnino scripturas canonicas vnsi
librum vocent: quod valde mirabili ⁊ diui-
na vnitate concordent. Et hinc esse dictū:
In capite libri scriptum est de me: vt faciā
volūtatem tuam. Ut sic intelligas p̄ filium
pater fecisse mūndum. Luius conditio prin-
cipium scripturarū est in libro geneseos.
Vel magis quia pphetia videtur esse: non
facta narrans: sed futura p̄nunciās. Non
enim ait: qđ fecerim⁹: sed vt faciam⁹: siue vt
facerē volūtatem tuam. Ad illud hec sen-
tentia referēda ē: qđ in p̄mis p̄tibus eiusdē
libri scriptū ē: Erūt duo in carne vna. Qđ
sacramentū magnū dicit apl̄us: in christo

Psalmus

CL.

tin ecclesia. **C**eteris iste psalmorum liber potest significari intelligi: ubi dictum est. In capite libri scriptum est de me: ut facias voluntatem tuam. **S**equitur enim: Deus meus volui: et legem tuam in medio cordis mei. **E**spero quippe accipit ppteratur in capite libri huius: psalmus ipsum: **B**eat vir qui non abiit in consilio ipiorum: et in via peccatorum non stetit: et in cathedra pestilentie non seddit: **D**ed in lege domini fuit voluntas eius: et in lege eius meditabitur die ac nocte. **T**unc hoc sit quod dictum est: Deus meus volui: et legem tuam in medio cordis mei. **N**on autem sequitur: Euangelizauit iusticiam tuam in ecclesia magna: cōgruentia ad illud referit: Et erunt duo in carne una. Siue ergo illud: siue hoc intelligat quod dictum est: In capite libri: liber iste psalmorum per quinquagenos si per ipsos qui quingenarios articulos interrogat: magnus aliquid et valde dignus consideratione responderet. Non enim frustra mibi videtur quin quagesimus esse de penitentia: Centesimus de misericordia et iudicio: Centesimus quinquagesimus de laude dei in sanctis eius. Sic enim ad eternam beatitudinem tendimus vitam. **P**arvulus peccata nostra damnando. **D**einde bene vivendo: ut post condemnationem vitam malam: gestos bonam: mereamur eternam. **C**edemus propositum enim occultissime iusticie bonitatis sue: de quos predicti sunt: illos et vocavit. Et quos vocavit: ipsos et iustificauit. **Q**uos autem iustificauit: ipsos et glorificauit. **P**redestinatio nostra non in nobis facta est: sed in occulto apud ipsum in eius presentia. **T**ra vero reliqua in nobis sunt: vocatio: iustificatio: et glorificatio. **V**ocamus predicationem penitentie. Sic enim cepit dominus euangelizare: Agite penitentiam: apropinquabut enim regnum celorum. **J**ustificamur in vocatio misericordie: et timore iudicij. **H**inc est quod dicit: Deus in nomine tuo salutem me fac: et in virtute tua iudica me. Non timet iudicari: quia impetraverit ante saluari. **V**ocati: renunciamus diabolo per penitentiam: ne sub iugo eius remaneamus. **J**ustificati: sanitamur per misericordiam: ne iudicium timeamus. **G**lorificati: transimus in vitam eternam: ubi deus sine fine laudamus. **A**d hoc pertinet arbitror quod dominus ait: Ecce enim demonia: et sanitates perficio hodie et cras: et tertia die consummabis. **N**on enim in triduo sive passio et dormitio: et euangelatio: ostendit. **C**rucifixus est enim et sepultus: et resurrexit. **I**n crucem de principib[us] et potestatibus triumphauit. **I**n sepulchro requieuit. **I**n resurrectione exultauit. **P**enitentia cruciat. **J**usticia trahillat.

Vita eterna glorificat. **P**enitentie vox est: **M**iserere mei deus: tu magnam misericordiam tuam. **A**tm multitudinem miserationis tuae rursum dele iniquitate mea. **H**oc offert sacrificium deo: spiritum contributum: cor contritum et humiliatum. **J**usticie christi vox est in electis suis: **M**isericordiam et iudicium cantabo tibi domine: psallam et intelligam in via immaculata: quoniam venies ad me. **P**er misericordiam quippe adiuuamur ad faciendum iusticiam: ut securi ad iudicium veniam: ubi dispundunt de civitate domini oesque organis iniqtate. **Q**uo versu psalmus iste concluditur. **E**t rite eterne vox est:

Laude domini in sanctis eius: Utique in eis quod glorificantur. **L**aude eum in firmamento virtutis eius. **L**aude eum in virtutibus eius: Tunc ut alii interpretati sunt: In potentia eius: **L**aude eum per multitudinem magnitudinis eius. **D**ia ista ipsi sunt sancti eius: quod dicit apostolus: Ut nos sumus iusticia dei in ipso. **S**i ergo iusticia dei quam fecit in eis: cur non et virtus dei quae fecit in eis: ut resurgerent a mortuis. **N**am et in christi resurrectione virtus martyris commendatur: quia in passione infirmitas fuit: dicente apostolo: Et si crucifixus est ex infirmitate nostra: sed vivit ex virtute dei. **E**t alio loco. **A**d coquendum inquit eum: et virtutem resurrectionis eius. Optime autem ait: In firmamento virtutis eius. Firmamentum est enim virtus: quia non morietur: et mors ei ultra non debilit. **C**ur non et potestas dei dicantur: quae in eis fecit? **I**mmo ipsi sunt potestatus eius. **Q**uod dictum est: nos sumus iusticia dei in ipso. **Q**uid enim potentius: quam regnare in eternum: sub pedibus positis omnibus inimicis. **C**ur non ipsi sunt etiam multitudo magnitudinis eius? **N**on quia ipse magnus est: sed quia magnos eos fecit: tantum multos: hoc est milia milia. **S**icut aliter intelligatur iustitia qua est ipse iustus: aliter quam in nobis facit: ut nos sumus iusticia eius. Ideo ipsi sancti sunt in omnibus musicis organis: deinceps significati ad laudandum deum. **Q**uod enim propositum dices: Laudate dominum in sanctis eius. **H**oc exequitur: varie significans eosdem ipsos sanctos eius. **L**aude eum in sonor tube: propter laudis excellens claritatem. **L**aude eum in psalterio et cithara. **P**salterium est de supioribus laudans dominum. **C**ithara de inferioribus laudans deum. **C**antus de celestibus et terrestribus. **C**antus eum qui celum et terram

Psalms

CL.

fecit. Namque in alio psalmo exposuimus: Psalterium desuper habere sonorum illorum lignum cui nemo series: ut meliore sonum reddat incabit. Quid lignum cithara inferum habet. **Laudate eum in tympano et choro:** Tympanum laudat deum: cuia in carne mutata nulla est terrene corruptiōis infirmitas. Be corio quippe fit tympanum: exiccato atque firmato. Chorus laudat deum: quoniam laudat eum pacata societas. **Laudate eum in chordis et organo:** Chordas habet et psalterium et cithara: quae superimmemorata sunt. Organum autem generale nomine est omnis vasorum musicorum: quibus iam obtinuerit consuetudo: ut organa proprie dicant ea quae in flans follibus. Quid genus: significatur bene non arbitror. Nam cum organum vocabulum grecum sit: ut dixi: generale omnibus musicis instrumentis: sed cui folles ad bibent alio greci nomine appellantur. Est autem organum dicatur: magis latina et ea usitata est vulgaris consuetudo. Quid genus autem in chordis et organo: vide mihi aliquod organum quod chordas habeat: significare voluisse. Non enim sola psalteria et cithare chordas habent: sed quae in psalterio et cithara propter sonum ab inferioribus et superioribus aliisque iumentis: quod secundum hanc distinctionem posset intelligi: alio nos in ipsis chordis querere admonuit: Quia et ipsae sunt caro: sed iam a corruptione liberatae: quae fortasse ideo addidit organum: non ut singule sonent: sed ut diversitate concordissima consonent: sicut ordinatur in organo. Habet enim etiam tunc sancti dei differencias suas: consonantes: non dissonantes: id est presentes: non dissonantes: Sicut fit suauissimum certum ex diversis quidem: sed non interfice aduersis sonis. Etiam enim a stella differt in claritate: Sic et resurrectio mortuorum. **Laudate eum in cymbalis bene sonantibus:** laudate eum in cymbalis iubilatōis. Cymbala in inuisce tanguntur: ut bene sonent. Ideo a quibusdam labiis nostris copata sunt. Sed melius intelligi puto in cymbalis quodammodo laudare deum: dum quae honorant a proprio suo: non a se ipso: et in inuisce honorantes dant laudem deo. Ne quis autem cymbala intelligeret quae sine anima sonant: ideo puto additum: in cymbalis iubilatōis: Jubilatio namque: id est ineffabilis laus: non nisi ab anima perficitur. Nec pertinet enim existere: quod musici docent: et res ipsa manifesta est: tria esse genera sonorum: voce: flatu: et pulsu. Voce: ut est per fauces et arterias: sine organo aliquo certicis hois. Flatu: sicut per tibiam vel quid ciuiummodi. Pulsu: sicut per citharam

vel quid ciuiummodi. Nullum itaque genus hic pretensis est. Nam vox est in choro: flatus in tuba: pulsus in cithara. Tamen aliis: Spiritus: Corpore: et similitudines: non per proprietates. Quid ergo proponit laudate dominum in sanctis eius? Quibus hoc dicit: nisi eius ipsi: Ut in quibus ut deum laudetur: nisi in seipso. Vos enim sancti eius inquit virtus eius est. Sed quam fecit in vobis: Et potest eius: et multitudine magnitudinis eius: quam fecit et ostendit in vobis. Vos estis tuba: psalterium: cithara: tympanum: chorus: chordae et organum: et cymbala iubilationis benesonantia: quae resonantia. Vos estis hec omnia. Nihil hic vile: nihil hic tristiter: nihil hic lubricum cogitur. Et quia sapientia secundum carnem mors est. Omnis spiritus laudat dominum.

Bini Aureli Augustini Hipponeensis episcopi: de centesimo quinquagesimo et ultimo tertio Quinquagene psalmo Tractatus feliciter explicit.

Host exactam diligentemque emendationem: Auctore deo: perfectum est insigne atque preclarum hoc opus explanationis psalmorum: Bini ac magni doctori Augustini. Opus reuera maiori commendatione se dignum exhibens legentibus: quibusvis verbis explicari possit: ut et ex prefatione et prologo ipsum evideat colligi potest. Quanto vero studio et acutatione castigatum: emendatum: et ordinatum sit: hic iudicet qui illud alijs similibus sibi: siue manu scriptis: siue ere impressis litteris contulerint. Consumatum Basilee per magistrum Joannem de Amerbach. anno domini. M. cccc. lxxxix.

Idreas. Strnhe